

har I at udrede, men til Gengæld yder Statskassen eder en Del deraf, og saa kan I selv, efter Lyst og Evne, bestemme, om I vil have større Dagpenge, Medicinhjælp, Barsehjælp o. s. v. Det er det, der indeholdes i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 15 til § 13. Maa jeg dog her gøre opmærksom paa, at hele Udvalget er enigt om at stille et Ændringsforslag under Nr. 23, hvorefter Barsehjælp gøres til en obligatorisk Ydelse. Dens Størrelse kan bestemmes i Vedtægten, den maa aldrig være under 5 Kr., men maa selvfølgelig godt være højere. Da Barsehjælp nu bliver en obligatorisk Ydelse, skal den ogsaa tages med, naar Statens Tilskud udregnes. Under Nr. 15 stiller Flertallet derfor et Ændringsforslag om, at det faste Statsbidrag som sædvanlig bliver 2 Kr. pr. Medlem, medens den bevægelige Del af Statsbidraget gøres afhængig af Sygekassens Udgifter til Læge, Hospital, Barsehjælp og Pengehjælp, beregnet efter en vis Mindsteydelse, nemlig 40, 50 og 60 Øre pr. Sygedag for henholdsvis Landdistrikterne, Købstæderne og København med Frederiksberg og nærmeste Omegn. Egentlig vilde det have været det rigtigste, om man havde regnet med et Minimumsbeløb af 40 Øre over hele Linien, men Flertallet indrømmer, at der er Forskel paa Forholdene paa Landet, i Købstæderne og — ikke mindst — i København. Naar man da søgte et Udtryk for denne Forskel, et Forhold, hvis Berettigelse Lovgivningsmagten tidligere havde anerkendt, laa det jo nær at se hen til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten. Efter denne Lovs § 8 fradrages der i den skattepligtige Indkomst 600 Kr. paa Landet, 700 Kr. i Byerne og 800 Kr. i København. Overførte man nu dette Forhold paa Minimumsbeløbene her, vilde der til 40 Øre paa Landet svare $46\frac{2}{3}$ i Købstæderne og $53\frac{1}{3}$ Øre i København. Men disse sidste Tal er jo ret umulige at regne med, og Flertallet foreslaar derfor Minimumsbeløbet sat til henholdsvis 40, 50 og 60 Øre. Man er altsaa ikke gaaet København og Købstæderne for nær i Sammenligning med den nævnte Skattelov.

Til Belysning af, hvorledes disse Sætsler vil virke, findes der 2 Tabeller i Bilag 13. I den første Tabel beregnes Sygekassernes

Udgifter i 1911 til Lægehjælp, Hospitals-hjælp og Pengehjælp efter Sætserne 40, 50 og 60 Øre. Den 2den Kolonne i Tabel II angiver, hvad Sygekasserne vilde have oppebaaret efter Flertallets Ændringsforslag under Nr. 15. Det viser sig da ved en Sammenligning mellem Tallene i sidstnævnte Tabels 1ste og 2den Kolonne, at Statskassens forøgede Udgifter for Aaret 1911 vilde blive 264,791 Kr. Som det fremgaar af den sidste Kolonne i Tabel II, vil Sygekasserne i København miste 38 Øre pr. Medlem, medens Sygekasserne i Købstæderne vil faa 7 Øre mere pr. Medlem, Sygekasserne i Øernes Landdistrikter 65 Øre og i Jyllands Landdistrikter 84 Øre mere pr. Medlem. Som anført under Tabellen er Tilskuddet til Barsehjælp ikke medregnet, simpelthen af den Grund, at der fuldstændig mangler Materiale til, at det kan gøres. Det vilde blive Fjerdeparten af de 5 Kr., altsaa 1 Kr. 25 Øre. Maa jeg her indskyde, at det har været Udvalgets Mening, at denne Barsehjælp skal være en Slags Hjælp til, skal vi sige, Betaling af Jordemoderen. Oppebærer et Medlem ad anden Vej paa Grund af Sygdom eller Svaghed Understøttelse, vedrører det ikke denne Sag. — Udvalgets Flertal er ikke vejet tilbage for den forøgede Udgift for Statskassen, da der jo paalægges Sygekasserne forøgede Byrder, idet Behandling baade paa Sindssygeanstalter, Tuberkulosehospitalet og Tuberkulosesanatorier efter Lovens Ikrafttræden bliver obligatorisk Ydelse, hvad den hidtil ikke har været, ligesom ogsaa Barsehjælpen, som nævnt, bliver obligatorisk.

Udvalget stiller endvidere Ændringsforslagene under Nr. 18 og 19 til samme Paragraf, § 13. Ændringsforslag Nr. 18 er af redaktionel Natur og en Følge af, at Lovforslagets § 7 bortfalder. Ændringsforslag Nr. 19 har derimod mere Betydning, idet vi nemlig derved ønsker at give Kommunerne Lov til at udrede $\frac{3}{4}$ af de fattige Medlemmers Kontingent i Stedet for, som det bestemmes i Lovforslaget, $\frac{2}{3}$. Ærede Medlemmer vil maaske erindre, at jeg under Sagens første Behandling fortalte, hvorledes vi havde baaret os ad i min hjemlige Sygekasse i snart sagt 20 Aar: at vi aldrig havde krævet Tilskud til Sygekassen, men faaet Tilskud af Kommunalbesty-